

ten, nastoupiv službu ve své domovské obci u žalovaného, nebyl poznovu policií představen, což dle zjištění soudce prvního ani nebylo v místě obvyklo, nelze ani odvozovati práva žaloby dle § 429. tr. z. proti tomuto žalovanému.

Poněvadž tedy je tu uplatňovaný důvod dovolací dle č. 4. § 503. c. ř. s. pro nesprávné posouzení věci, bylo dovolání žalovaného vyhověti a po žalobní žádosti uznávající rozsudek soudu odvolacího v ten smysl změnit, že se v plném obsahu obnovuje žalobu zamítající rozsudek soudu prvního.

(Rozh. z 30. června 1909 č. j. $\frac{\text{Rv III. 155/9}}{1}$.)

—a.

Na kolik zmocněnec představuje zmocnitele (§§ 1002. a 1007. ob. z. obč.), jeho vědomost o zastavení platů stačí dle § 6. odp. z. k odporovatelnosti.

Žalobu, domahající se prohlášení bezúčinnosti exekučního práva zástavního z důvodu § 6. odp. zák., I. soudce zamítnul z důvodu, že žalovanému zastavení platů nynějším úpadcem nebylo známo, jelikož dotyčné obchody nebyly uzavřeny přímo, nýbrž agentem N., a též pod přísahou potvrdil, že před uvalením konkursu na dlužníka žalovaného o tom, že onen špatně si stojí, že se naň vedou žaloby i exekuce a že dokonce zastavil i platy, nikdy neinformoval, neboť prý ani jemu samému to známo nebylo.

II. stolice rozsudek zrušila a věc vrátila k opětovnému vyjednávání a rozhodnutí s doložkou výhrady právoplatnosti, nařídívši doplnění výsledkem svědků, vedených žalující konk. podstatou o tom, že agent N. o zastavení platů úpadcem již před provedením mobiliární exekuce se dověděl.

D ů v o d y:

Dle názoru I. soudce závisí rozhodnutí sporu tohoto na tom, zda žalobní strana sama před provedením exekuce o zastavení placení úpadcem se dověděla.

Po náhledu soudu odvolacího jest v tomto konkrétním případě rozhodnou vědomost zástupce žalované firmy agenta N. Nebylť tento pouhým obchodním zřízencem, nýbrž zástupcem žalované firmy se značným okruhem práv i závazků.

Dle jeho údajů svědeckých jest smluvně zástupcem žalované firmy pro určitý rayon na Moravě s 2% provisi a del' credere ručením 33 $\frac{1}{3}$ %, co takový obchody uzavírá samostatně a objednávky ze svého skladiště v R. vyřizuje. On též úpadce na placení upomínal a to z vlastního popudu.

Za takového poměru mezi zástupcem a principálem dlužno pro požadavek § 6. odp. zák. za rozhodující považovati vědomost o za-

stavení platů dlužníkem na straně zástupce a nikoliv na straně principálově. Toť by se tendence zákonodárcova ustanovením tohoto § projevená mohla zpravidla tím obcházeti, že by zástupce svého principála, daleko od bydliště dlužníkovy domicilujícího, jak je tomu v tomto konkrétním případě, o insolvenci dlužníkově jednoduše neuvědomil a tím exekuci i po zastavení platů umožnil, čímž by firmy zastoupené nabývaly výhody oproti firmám s dlužníkem bezprostředně obchodujícím, čehož však z důvodu rovnoprávnosti připustiti nelze.

Poněvadž tudíž právní stanovisko I. soudce jest mylným a tím odvolací důvod nesprávného právního posouzení opodstatněným, jeví se následkem toho řízení neúplným, tudíž i odvolací důvod v tomto směru uplatňovaný prokázaným, an I. soudce při správném právním pojmání ustanovení § 6. odp. z. měl připustiti důkazy v žalobě o tom nabídnuté, že N. o zastavení platů úpadcem před exekucním zájmem se dověděl.

Nejv. soud. dvůr dovolací rekurs žalované firmy zamítnul, pokázav na správné odůvodnění II. stolice a vyřknuv zásadu v nadpise uvedenou.

(Rozh. z 16. května 1911, č. j. $\frac{\text{R III}^{\text{202/11}}}{1}$.) J. B. V.

Do protokolu lze podati novou stížnost ve lhůtě rekurentovi k opatření podpisu advokáta na původní písemnou stížnost soudem ve smyslu § 84. c. ř. s. ustanovené i po uplynutí lhůty rekursní.

A. vedl exekuci na B. pro dvě útratové pohledávky. B. navrhnul zrušení exekucí z důvodu toho, že má právo chudých, kteréž se dle jeho názoru vztahuje i na odpůrcovy útraty. Do zamítavého usnesení podal B. rekurs, jenž mu vrácen byl k opatření podpisu advokátem do 4 dnů. Lhůta k rekursu uplynula 2. dubnem 1911, usnesení s nařízením zmíněným doručeno bylo B-ovi 8./4. 1911, načež týž dne 10./4. 1911 podal novou, od původního písemného rekursu v mnohých bodech se odchylojící stížnost do protokolu, připojiv k němu svůj dřívější rekurs písemný.

Stolice rekursní rekurs písemný zamítla, jelikož podpisem advokáta opatřen není, rekurs protokolární odmítla jakožto opožděný.

D ů v o d y:

Rekurent podal v pravdě stížnosti dvě, aniž by tím nařízením jemu ve smyslu § 84. c. ř. s., jenž dle § 78. ex. ř. platí i pro řízení exekucní, danému byl vyhověl. Neboť nařízeno bylo jemu výslovně a jasně, aby stížnost podpisem advokáta opatřenou do 4 dnů znova předložil a nikoliv, aby ji stížností protokolární nahradil, i příčílo by